

Activa't amb Jesús!

Si no ho veig, no ho crec

- Hola, Jesús! Avui em dispo a pensar què significa fiar-se.
- Si algú em pregunta si em fio dels meus pares, la resposta seria 'és clar que sí!' I és que moltes vegades em fio dels meus pares més que de mi mateix. Em fio d'ells i prou. No necessito cap prova.
- Quan ells m'aconsellen i m'ajuden a decidir què he de fer, és perquè m'estimen i volen el meu bé; com quan em deien de petit que no posés els dits en l'endoll o que no me n'anés amb desconeguts. No vaig necessitar proves!
- Segur que també és senzill per a tu fiar-te d'algun professor, o d'uns quants, o potser d'un catequista, o un amic, o dels teus germans grans. Sempre ens fiem de les persones que tenim a prop i que sentim que ens estimen.

- Tanca els ulls; sent el contacte de les teves mans tocant-se, acariciant-se una amb l'altra. Aquestes mans que acaricien, escriuen, acompanyen, consolen...; aquestes mans que a Tomàs el van fer creure.
- Intenta imaginar-te que ets Tomàs. I escolta amb atenció...

(Adaptació de Jn 20, 19-31)

Tomàs era un dels amics de Jesús. Un dia va arribar a casa i va trobar que tots els altres estaven molt emocionats i nerviosos. «Però, què passa?» –va dir.

«Que Jesús ha estat aquí» -deia un. «Que és viu» -afegia un altre. «Ens ha desitjat la pau i ens vol enviar per tot arreu» -deia encara un altre.

Però Tomàs estava enutjat. «No m'ho crec!» – va dir.

«Com és que no t'ho creus?» -li va preguntar un altre.

«Que jo, si no el veig i el toco, no m'ho crec. Com que és viu?» –insistia Tomàs.

I, encara que van intentar convèncer-lo, ell no s'ho va creure.

Una setmana després estaven tots junts, i també Tomàs. I va aparèixer Jesús en mig d'ells. Van quedar molt sorpresos. Jesús es va acostar a Tomàs. Li va agafar la mà i la va acostar a les seves ferides, on hi havien estat els claus. Tomàs estava tremolant de l'ensurt; però també de l'emoció, perquè es va adonar que de veritat era Jesús. Llavors el va abraçar mentre li deia: «Senyor meu i Déu meu».

Estava molt content que estigués viu i una mica avergonyit per no haver-ho cregut abans. Jesús, mirant Tomàs i també la resta, els va dir: «Feliços els qui creguin sense haver vist» (que era el mateix que dir-los: feliços els qui creguin amb els ulls del cor).

Després va marxar. Però ells sabien que era viu i que ja mai el perdrien.

**Crist ha ressuscitat,
Crist viu entre nosaltres.**

Activa't amb Jesús!

**Crist ha ressuscitat,
al·leluia, al·leluia.**

Crist ha ressuscitat (Kairoi)

Germans, avui és un dia gran.
Jesús ha ressuscitat. Déu Pare l'ha glorificat.
I és Senyor de l'Univers, esperança per qui creu.
Germans, avui és un dia gran.
Jesús viu al nostre cor. La vida ha vençut la mort.
Proclamem, tots amb fe,
que Ell és viu i que som lliures. Perquè...

Germans, avui és un dia gran.
Jesús dona a tots la pau. Camina al nostre costat.
Ell canvia els nostres cors i ens fa uns homes nous.
Germans, avui és un dia gran.
Jesús mai no ens deixarà. Ens dona el seu Esperit.
Ell serà per a tots,
esperança i força. Perquè...

- Tinc una mica d'embolic. Per una banda penso que Tomàs va tenir sort, va poder comprovar amb les seves mans que Jesús era viu. Cert que li va fer una mica de vergonya no haver-se fiat dels altres i haver dubtat que Jesús havia ressuscitat; però aquesta trobada amb Ell va ser molt especial. Segur que mai més va oblidar que va tocar Jesús i que va haver de veure per creure.
- Però, per una altra banda, penso que cal fiar-se dels altres, i especialment de qui més ens estima. A més, Jesús li va dir a Tomàs que serien feliços els que creguessin sense haver vist. Penso ara un moment en les persones de les que jo més em refio...

I ara, repetint la idea de la cançó, jo també expresso el que sento repetint: ***Crido fort dins meu, al·leluia!***

Si sento que Crist és viu en mi, ***crido fort dins meu, al·leluia!***

Si sento que desitjo refiar-me més de mi mateix i dels altres, ***crido fort dins meu, al·leluia!***

Si sento que el món encara pot canviar, ***crido fort dins meu, al·leluia!***

Si sento que necessito Jesús més a prop, si de vegades li demano veure més senyals, ***crido fort dins meu, al·leluia!***

Si sento que tinc por, dubtes, desconfiança, ***crido fort dins meu, al·leluia!***

Si sento que estimo més, ***crido fort dins meu, al·leluia!***

I ara, amb la confiança que també Jesús em diu a mi que no tingui por, i que me'n refiï, que Ell és viu i a prop encara que no el veig sempre, dic la pregària que Ell ens va ensenyar:

Pare nostre que estàs al cel. Que sigui santificat el teu nom.

Que vingui a nosaltres el teu Regne.

Que es faci la teva voluntat aquí a la terra com es fa al cel.

El nostre pa de cada dia, dona'ns, Senyor, el dia d'avui.

I perdona les nostres culpes, així com nosaltres perdonem els nostres deutors.

No permetis que caiguem en la temptació. I deslliura'ns de qualsevol mal.

Amén.

Agraïm, per acabar, la bona feina feta per Javier Vilalta Alfonso, Eloi Sánchez Bassa, Lola Ruiz Ferrando, i Clàudia Pagès Estrada, de Jesuïtes El Clot – Escola del Clot, que han posat la veu en off al projecte.

